

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

381.6

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím:

Kenyér és tej

Forrás:

Népszava

Bp.
(Hely)

1921 V 70
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Kenyér és tej.

* *

Megdrágul a szegényember tápláléka.

Hovatovább negyed esztendeje lesz annak, hogy az olcsósági hullámról szóló mesék divattossá lettek nálunk, ma pedig „már ott” tartunk, hogy a munkáltatók: az egyes vállalatok és ipari üzemek az olcsóságról szóló *újhíreket* már gyümölcösöztetni is akariák a maguk javára és nap-nap után fenyegetőzések hangzának el a munkabérek leszállításáról. A fenyegetőzések hallatára természetesen azt várnók, hogy illetékes helyről józanítsák ki azokat, akik az olcsóságról szóló kacsákkal igyeksenek csillapítani profitétvágyukat, de mind-ezidáig hiába lestük a „Magyar Távirati Iroda” kiadásait, azokban az olcsósági újhírek „illetékes cáfolata” eddigelé nem jelent meg, ezzel szemben a munkabérek leszállításával fenyegetőző urak illetékes helyről megfelelő biztatásban már nem egyszer részestültek, hogy egyebet ne említsünk, maga a pénzügyminiszter is, mint „legilletékesebb”, a minap Kaposvárott tartott beszédében is megállapította, hogy „35%-os olcsósággal állunk szemben”. A pénzügyminiszter e megállapításával szemben hivatkozhatnánk a 132%-os lakbéremelésre, az általa megdrágított dohányra, a fölemelt gázárakra, a közfürdők megdrágulására vagy arra, hogy ma még nincs kezemenkájából élő ember, aki legalább másodnaponként húst ehetne ebédre, nem is szólva a ruházkodás problémájáról, amelyre a háboru alatt és azóta folytatódóan lerongyolódott szegény embernek még csak gondolnia sem szabad. Ezek azonban talán oly köznapi, mondhatnók: „parlagi” kérdések, amelyek a pénzügyminiszter „olcsósági szimfóniájának” nem szolgálhatnak motívumainul.

Itt van azonban Hegedüs Lóránt miniszter-társának, a közéletmezési miniszternek legújabb újságnylatkozata, amelyben

a hatósági kenyér

megdrágulását jelenti be: vajjon ez a bejelentés nem-e a legriasztóbb ellenszele az állítólagos olcsósági hullámnak? Mert ahhoz talán még sem fér kétség, hogy a kenyér ára mintemitt *a világon*, de elsősorban ott, ahol feneketlenül nagy a nyomor, minden ár- és bérkalkulációnak az alapja és a kenyér megdrágulását nem az olcsósági hullám, hanem az árak olyan dagályra szokta követni, amelynek a jelen körülmények között minden fixfizetésből, bérekből élő ember áldozatul esne. A közéletmezési miniszter azzal okolja meg az új gazdasági évre bejelentett kenyérdrágulást, hogy „a kiőrlés eddigi arányát 80%-ról 75%-ra csökkentik majd, aminek természetes következménye az lesz, hogy a kenyér minősége megjavul, de ugyanolyan arányban emelkedik az ára is”.

Tény, hogy a hatósági kenyér, amely ma nagyon sok embernek szinte kizárólagos, de legalább is legfontosabb élelme, hihetetlenül rossz minőségű és éppen az erős kiőrlés folytán minden táperő hiján van. De azzal, hogy ezt a mulasztást végrevalahára helyrehozzák, hogy a hatósági ellátásra szorulóknak pénzükért esetleg nem kapnak majd kenyér címén valami sárgaszürke masszát, — ezzel maga a kormány talán még sem okolhatja meg a kenyérárak fölemelését, aminek — ismételjük — minden fontos közszükségleti cikk újabb megdrágulása lenne a következménye.

Ugyanezért az a veszedelem fenyeget, hogy a szegény emberek csenevész kis apróságai és nélkülözésekbe belebetegedett emberek elesnek egyetlen táplálékuktól is, mert — amint már csütörtöki lapunkban megírtuk — a közéletmezési miniszteriumban komolyan foglalkoznak

a tejforgalom

főlszabadításának tervével, ami magyarául azt jelenti, hogy a szegény háztartásokban a csecsemők, agok és betegek sem juthatnak majd tejhez, amiből jegyre eddigelé negyed-, fél-literceskét mégis csak kaptak. A közéletmezési miniszteriumban lefolyt tejankéten maguk a főváros képviselői, akiket talán nem lehet túlságosan nagy szociális érzékkel meggyanúsítani, szembeszálltak a tej szabad forgalmának gondolatával és kijelentették, hogy „a forgalom főlszabadítása esetén a tej ára olyan magas lesz, hogy csak gazdag ember tudja megfizetni”. Egyben kérték, hogy „legalább a gyerekek és a szegény néposztály számára biztosítsanak minimális mennyiségű tejet”. Ezzel a kérésükkel azonban magukra maradtak, mert hiszen semmi kétség sem fér ahhoz, hogy a termelőknél nem az az érdekük, hogy a vékony pénzü embereket lássák el tejjel és a kávésoknak is fontosabb, hogy ők mérjék ki a 7 koronás habos kávékat, mint az, hogy a betegek és csecsemők is tejhez jussanak. De mi nem is a kávé uraktól és az uradalmak tulajdonosaitól várnók el a robotos emberek, a csecsemők és betegek védelmét, ezt külföldön mindenütt a kormányok tekintik legfontosabb feladatuknak. E helyett azonban mit látunk? A hatósági kenyér megdrágul, a tej az erre rászoruló szegény emberek számára elérhetetlen ábránd lesz és ugyanezért 35%-os olcsóbodásról beszélnek és munkabéreszállításokkal fenyegetőznek. Így csinálnak nálunk szocialpolitikát...